

Sfântul săptămânii

Roza din Lima (1586-1617)

S-a remarcat prin solidaritatea față de indieni, care erau cei mai nenorociți și mai marginalizați din poporul peruvian. S-a născut într-o familie cu stare, fiind al zecelea copil din treisprezece. Iubirea doicii indiene, care i-a dat supranumele de Roza, a fost cea care a motivat-o să aibă grijă de indieni.

La o vârstă fragedă descoperă ascetismul, o credință mistică formată din jertfe fizice, eroism, ferveare. Mortificațiile caracterizează întreaga ei viață. La 20 de ani devine terțiară dominicană. Trăiește în grădina casei unde își amenajează o chilie. Se ocupă de copii și bătrâni. Mulți vin să o viziteze atrași de faima ei de sfințenie.

A fost beatificată în 1667 de Papa Clement al IX-lea și canonizată în 1671 de Papa Clement al X-lea.

Calendarul săptămânii 18-25 august 2019

- 18 D DUMINICA A 20-A D.P.A.; Fer. Paula Montaldi, fc.
- 19 L Ss. Ioan Eudes, pr. *; Sixt al III-lea, pp.
- 20 M Ss. Bernard, abate, inv. **, Samuel, profet
- 21 M Sf. Pius al X-lea, pp. **
- 22 J Sf. Fc. Maria, Regină **
- 23 V Ss. Roza din Lima, fc. *; Flavian, ep.
- 24 S SF. BARTOLOMEU, AP.
- 25 D DUMINICA A 21-A D.P.A.; Ss. Ludovic, rege; Iosif de Calasanz, pr.

Gândul săptămânii

“Adesea, cei neînțeleși nu sunt decât ei înșiși simpli neînțelegători.”
(Fericitul Vladimir Ghika)



Foaia
LITURGICĂ



18 august 2019 • DUMINICA A XX-A D.P.A. • Fer. Paula Montaldi, fc.

LECTURA I

Ieremia, semn de împotrivire.
Citire din cartea profetului Ieremia 38,4-6.8-10

În zilele acelea, căpeteniile i-au zis regelui: “Să fie dat la moarte omul acesta, căci el face să cadă mâinile oamenilor de război care au rămas în cetatea aceasta și mâinile întregului popor, spunându-le cuvinte ca acestea; omul acesta nu caută pacea acestui popor, ci răul!” Și a răspuns regele Sedecia: “Iată, el este în mâinile voastre, căci regele nu poate nimic împotriva voastră!” Atunci ei l-au luat pe Ieremia și l-au aruncat în cisterna lui Machia, fiul regelui, care se afla în curtea gărzii; l-au coborât pe Ieremia cu funii. În cisternă nu era apă, ci numai mâl; și Ieremia s-a cufundat în mâl. Ebed-Melec a ieșit din casa regelui și i-a spus regelui: “Stăpâne al meu, rege, rău au făcut oamenii aceștia în tot ceea ce i-au făcut lui Ieremia, profetul, pe care l-au aruncat în cisternă; el va muri acolo de foame, pentru

că nu mai este pâine în cetate”. Regele i-a poruncit lui Ebed-Melec, etiopianul: “Ia cu tine de aici treizeci de oameni și scoateți-l pe Ieremia, profetul, din cisternă înainte să moară!”

Cuvântul Domnului

PSALMUL RESPONSORIAL

Ps 39(40),2.3.4.18 (R.: 14b)

R.: Grăbește-te, Doamne, și vino în ajutorul meu!

Cu dor l-am așteptat pe Domnul, iar el s-a plecat spre mine și mi-a ascultat strigătul. **R.**

M-a scos din prăpastia dezolării, din noroi și mocirlă, mi-a pus picioarele pe stâncă, mi-a întărit pașii. **R.**

El a pus în gura mea un cântec nou, un imn de laudă pentru Dumnezeuul nostru.

Mulți vor vedea și vor fi cuprinși de teamă



© 2019 don Giovanni Bertì

Foaia liturgică este un instrument liturgic pus la dispoziție de Actualitatea Creștină, revista Arhiepiscopiei Romano-Catolice de București / www.actualitatea-crestina.ro

și își vor pune încrederea în Domnul. **R.**

Eu sunt umilit și sărman,
dar Dumnezeu are grijă de mine.
Tu, ajutorul și eliberatorul meu,
Dumnezeul meu, nu întârzia! **R.**

LECTURA A II-A

Să alergăm cu perseverență în lupta care ne stă în față!

Citire din Scrisoarea către Evrei 12,1-4

Fraților, prin urmare, și noi, care avem un astfel de nor de martori care ne înconjoară, să îndepărtăm orice povară și păcatul care ne împresoară, să alergăm cu perseverență în lupta care ne stă în față, cu ochii ațintiți la Isus, începutul și desăvârșirea credinței, care, în vederea bucuriei ce îi era propusă, a îndurat crucea și, neținând seama de rușinea ei, s-a așezat la dreapta tronului lui Dumnezeu! Gândiți-vă deci la cel care a îndurat o împotrivire atât de mare din partea păcătoșilor, ca nu cumva să vă lăsați descurajați și obosiți în sufletele voastre! Luptând contra păcatului, voi nu v-ați împotrivit încă până la sânge.

Cuvântul Domnului

ACLAMAȚIE LA EVANGHELIE

In 10,27

(Aleluia) Oile mele ascultă glasul meu, spune Domnul; eu le cunosc, iar ele mă urmează. (Aleluia)

EVANGHELIA

N-am venit să aduc pace, ci dezbinare.

Citire din Evanghelia Domnului nostru Isus Cristos după sfântul Luca 12,49-53



În acel timp, Isus le-a spus discipolilor săi: “Foc am venit să arunc pe pământ și ce altceva vreau decât să se aprindă! Am să fiu botezat cu un botez și cât sunt de preocupat până se va împlini! Credeți că am venit să aduc pace pe pământ? Nicidecum, vă spun, ci dezbinare. Căci, de acum înainte, cinci dintr-o casă vor fi dezbinați: trei împotriva a doi și doi împotriva a trei. Vor fi dezbinați tatăl împotriva fiului și fiul împotriva tatălui; mama împotriva fiicei și fiica împotriva mamei; soacra împotriva nurorii sale și nora împotriva soacrei”.

Cuvântul Domnului

Câteva din cuvintele rostite de Isus în această duminică par să nu fi ieșit de pe buzele sale. Într-adevăr, cuvinte precum Am venit să aduc foc pe pământ... sau Credeți că am venit să aduc pacea în lume? Vă spun, nu, ci mai degrabă dezbinarea. Căci de acum încolo cinci persoane din aceeași familie vor fi dezbinat: trei împotriva a două și două împotriva a trei... par să contrazică învățăturile Mântuitorului care cultivă în predicile sale încrederea, iubirea ori pacea dintre oameni. Surprinzător este și faptul că nimeni dintre cei care îl ascultă nu reacționează pentru a-i atrage atenția că spusele sale nu se află în concordanță cu ceea ce El învață de obicei.

Și totuși, modul în care Isus vorbește seamănă foarte mult cu limbajul profeților Vechiului Testament care recurgeau, uneori, la un limbaj menit să-i impresioneze pe ascultători pentru a le transmite Cuvântul lui Dumnezeu. Un exemplu de mesaj profetic ne este astăzi oferit în cadrul lecturii I. Pentru că nu mai suportau cuvintele acuzatoare ale profetului Ieremia, consilierii regelui Sedecia îi cer acestuia să-lucidă. Regele acceptă cererea lor de a-l arunca pe profet într-o fântână secată, dar în adâncul sufletului său Sedecia știe că Ieremia are dreptate. Drept care, hotărăște eliberarea pe ascuns a profetului. Așadar, profetul Ieremia are de îndurat persecuția mai marilor timpului său datorită Cuvântului lui Dumnezeu pe care el îl anunță. Acest Cuvânt îi stânjenește în modul lor de a se comporta și de aceea consideră că, ucigându-l pe profet, Îl vor înăbuși. Or, noi știm bine că

aceasta a fost soarta mai tuturor profeților veterotestamentari, a fost și soarta lui Isus Cristos, iar fragmentul evanghelic de astăzi ne spune că este și soarta ucenicilor lui Isus. O soartă dureroasă care va merge până acolo încât într-o familie în care unii acceptă și trăiesc Cuvântul evanghelic vor fi prigonți chiar de ceilalți membri ai ei. Aceasta este dezbinarea despre care vorbește Isus. În fond, El dorește să alcătuiască o comunitate de frați care să se fondeze pe trăirea Evangheliei (asemuită astăzi cu Focul adus de El pe pământ).

Timpurile care au urmat, au confirmat faptul că cei care au îmbrățișat credința au avut de îndurat, ca și Isus, prigoana chiar din parte celor apropiați. Lectura a doua de astăzi ilustrează această realitate din perioada generației a doua de creștini: suntem înconjurați de o mulțime imensă de mărturisitori ai credinței; ca și ei, să ne debarasăm de tot ceea ce ne împovărează, mai întâi de păcatul care ne înlănțuie; atunci vom parcurge cu perseverență cursa de alergare care ne stă în față, cu ochii fixați asupra lui Isus, care este începutul și ținta credinței noastre...

Și în zilele noastre situația descrisă mai sus se repetă. Important este să vedem în care din aceste categorii ne situăm: între cei care trăiesc Evanghelia proclamată de Isus și implicit persecutați pentru credința noastră sau între cei care o resping și chiar îi persecută pe trăitorii ei.

Pr. dr. Tarciziu Șerban